

klarlægges paa anden Maade end ved at kalde deres Lønning Honorar, og man har derfor foreslaaet, for klart at give Udtryk for, at Vinterlærerne ikke har Pensionsret, i Lovforslagets § 5, 1. Stk., 2. Linie at indskyde Ordene „fast ansatte“.

Herved slaar man ogsaa fast, at der ikke ved Loven er tillagt Timelærere og faste Vikarer Pensionsret, et Spørgsmaal, hvis Afgørelse ellers efter Ministeriets Formening vilde staa som noget tvivlsom.

Til §§ 4 og 12.

Affattelsen af § 4 udelukker vel ikke udtrykkelig nogen af de i §§ 1 og 2 nævnte Grupper af Lærere fra Ret til at oppebære

de i Paragrafen nævnte Tillæg; men da det ved Anvendelsen af de i Lov om Statens Tjenestemænd, Kapitel 4—6 fastsatte Regler paa Lærerne vil stille sig meget tvivlsomt, om og i hvilket Omfang de paagældende Tillæg kan tilkomme de ikke fast ansatte Lærere, har Ministeriet, der i og for sig maa finde det meget ønskeligt, at alle Lærerne erholder disse Tillæg, foreslaaet en dertil sigtende Ændring i § 4, hvorhos man har slettet § 12, 2. Stk.

I § 12, Stk. 1, har man under Statens Tilskud til Lærerlønningerne optaget som d: de personlige Tillæg, der maatte blive tillagt Lærerne i Henhold til § 19, Stk. 2, jfr. den tilsvarende Bestemmelse i Skoleloven af 29. Marts 1904, § 32 c.